

Mindste at sige til. Det maa nemlig ikke over-
ses, at den Grund, der her er Tale om, den
Grund, som det ærede Medlem kalder det ny Fort,
er en Dæmning, som fremkommer derved, at
Savnevesenet gjør et Arbejde, som det af Hensyn
til Savnen har Interesse i at foretage, som det
ikke gjør for Krigsministeriets Styld, men som
det skulde gjøre aldeles uafhængig af, om vi havde
de to Kanoner og dette Fortspørgsmaal eller ikke.
Savnevesenet gjør et Arbejde, som det ikke har
Krav paa at faae Noget for, og som det heller
ikke faar Noget for, i sin egen Interesse, og der-
ved fremkommer der en Dæmning, som Krigs-
ministeren har Brug for og Nytte af. At disse
Ministre enes om hver for sig at gjøre dette i
deres egen-Interesse, forekommer mig at være det
eneste Fornuftige, der i denne Sag var at gjøre.
Og jeg tillader mig vedblivende at tro, at der ikke
er gaaet Nogetsomhelst bort fra Statskassen, og
at vi ikke have mistet nogensomhelst Verdi, som
vi havde Krav paa at erholde. Naar dette for-
holder sig saa, veed jeg sandelig ikke, hvorfor For-
tet ikke maa ligge paa denne Dæmning. Det er
ganske vist, at jeg har paastaet, at det ligger
bedre der, men ikke ifølge nogen særlig Sagkund-
skab. Jeg tror ikke, at der behøves nogen Sag-
kundskab for at paastaa det, jeg har ganske
simpelt paastaet det i Genhold til de Betragt-
ninger, jeg har hørt fra de Herrer, der ere
Modstandere af dette Batteri, de Herrer, som
paastaa, at Fortet burde ligge flere Lusinde Alen
ude i Vandet. Dette paastaa de Alle, baade det
ærede Medlem fra Randers- (N. P. Jensen:
Nei!). Vil det ærede Medlem da ikke have det
paa Stubben? (N. P. Jensen: Nei!). Sa det
er en anden Sag, saa undtager jeg det ærede
Medlem, saa veed jeg ikke, hvor han vil hen;
men adskillige andre Medlemmer, og navnlig det
ærede Medlem for Frederiksborg Amts 3die Valg-
freds (Dinesen), have erklæret, at naar vi over-
hovedet skulde have et nyt Fort, da skulde det ud
paa Stubben, og dertil har det ærede Medlem for
Holbet Amts 3die Valgfreds (Lauer) subsidiært
sluttet sig og ligeledes det ærede Medlem for Veire
(Holstein-Bedreborg). Jeg holder mig altsaa til
disse ærede Medlemmer, og naar det ifølge deres
Betragtning er ønskeligt, at Fortet kommer flere
Lusinde Alen ud, da kan der ikke være Tvivl om,
at 600 Alen fra deres Standpunkt allerede er et
Fremstridt. Naar den ærede Krigsminister end-
videre erklærer, at hvis Kanonerne komme ud paa
denne Dæmning, skyder han bedre med dem der-
fra, idet der er større Bevægelighed, større Skud-
frihed, de ligge militært bedre der, saa veed jeg
ikke, hvorfor jeg skulde tvivle. I den Henseende
antager jeg, at Krigsministeren er fuldstændig sag-
kyndig og fuldstændig kompetent til at vejlede os.
Kanonerne ligge altsaa bedre der, og naar vi saa

tillige opnaa, at Arealer, som tidligere vare be-
sværede af det gamle Kalkbrænderibatteri, blive
frigjorte — ogsaa i den Henseende har jeg meget
let ved at forstaa den ærede Krigsminister, naar
han siger, at Bygningerne derved aabenbart ere
bedre tjente med at ligge bag ved Kanonerne end
foran dem, det behøver jeg ikke Sagkundskab for
at forstaa — da ser jeg ikke rettere end, at det
er en Binding i alle Henseender at faae Kanonerne
lagte det Stykke ud, og naar det er saa, bryder
jeg mig ikke det Mindste om, hvorvidt det er en
Gjenbevilning eller ikke. Det forekommer mig at
være et rent formelt Spørgsmaal af underordnet
Natur. Derimod har det nogen Interesse at faae
at vide, hvad det er for en Bevilling, og hvorle-
des den er bleven til, og der vil jeg da minde
ærede Medlemmer om, at den er bleven til paa
den Maade, at Folkethinget først gav den ærede
Krigsminister 5,500 Kr. til Reparation af det
gamle Kalkbrænderibatteri; derefter gave vi Krigs-
ministeren 2 Kanoner til at lægge paa dette Bat-
teri og samtidig en ny Bevilling til en Grund-
forbedring af det samme Batteri. Efter det kom-
mer nu den ærede Krigsminister til os og siger:
For disse to Summer, som i to forskjellige Hold
ere bevilgede mig til Kalkbrænderibatteriet, kan jeg
nu ved Libernes Gunst, ved et særdeles lykkeligt
Sammentraf af Forhold, bygge et helt nyt Bat-
teri, som er bedre end det gamle. Jeg siger:
Hvorfor skulde vi ikke lade den ærede Krigsmini-
ster gjøre det? Det forekommer mig at være et
særlig lykkeligt Træf, som den ærede Krigsminister
der har været saa heldig at komme over, at nem-
lig Savnevesenet netop har skullet af med den
Sord, som Ministeren netop har Brug for. Altsaa,
det er de Grunde, ifølge hvilke jeg føler mig
overbevist om, at denne Bevilling er en meget
simpel og jevn Sag, at den slet ikke
er nogen stor konstitutionel Sag, og at den
ikke er en MarmorKirke i nogensomhelst
Henseende, hvor meget end ærede Medlemmer ville
bygge paa den.

Der er endnu kun et Spørgsmaal, jeg har
at sige et Par Ord om, og det er Spørgsmaalet
om Stokkeby Noer. Det ærede Medlem for Nar-
hus Amts 1ste Valgfreds (Winther) har utvivel-
somt Ret i, at den Betænkelse, som ærede
Medlemmer kunde have ved at stemme for dette
Forslag, fordi det stod paa Finantsloven, ikke
længere er tilstede, da Forslaget ikke længere staar
paa Finantsloven. Det er en Grund for de
ærede Medlemmer, der af Hensyn til Forslagets
Plads paa Finantsloven stemte mod det, til nu
at forandre deres Afstemning. Men for de
Andre, som stemte imod af reelle Grunde, er der
ikke foregaaet nogen Forandring, og til dem hører
jeg. Jeg tror ikke, at det med nogensomhelst
Rimelighed kan forlanges af Statskassen, at den